Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

د کتاب ځانګړنې:

کتاب نوم : یوه ځولۍ د ګلابونو

راټولونکی : الفت جانان

ډیزاین : الفت جانان

بیا کتنه : شرافت نیازی

کمپوز: الفت جانان

پښتی ډیزاین: سیلاب نیازی

کال: ۱۴۰۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

خپل ګران پلار جان او خوږې مور جانې ته

چې زما په خوښي کې خپله خوښي ويني

په مينه ډالۍ کوم!

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه ځولۍ د ګلابونو باند څو خبرې

اوس زمونږ د هيواد د ادبياتو په نړۍ کې د ادب ځواني غوټې غوړيږي او د شعر چينې خوټيږي، چې دا کار زموږ له هيلو ډکو زړونو ته خوښي وربښي، د (یوه ځولۍ د ګلابونو) په نوم د شعرونو دغه جونګ چې ستاسو په لاس کې دی. د تنکيو سرو غونچو د خندا یوه څپه ده، چې په غوړيدو به يې زمونږ اميدونه تازه اوتنده به مو پرې ماته شي.

د نوي او زاړه ادب ترمنځه د نږديوالي غټه وسيله او رابطه هم دا ده چې د ځوانو شاعرانو تازه اشعار د چاپ ډګر ته راووځي، په دې لړ کې غواړو چې د الفت (جانان) له خوا راټوله شوي شعرونه د قدر وړ بولم.

په دغه مجموعه کې تر ډېره هڅه شوې ده، چې د هغو کسانو شعرونه راټول شوي چې تر اوسه پورې زمونږ په مطبوعاتو کې چاپ او نشر يې لړ چانس موندلی دی.

د دې لپاره چې زمونږ ځوان شاعران او اديبان د بيګانه پديدو ښکار نه شي او د هغوی له پيروۍ څخه ځان وژغوري نو بايد د سبا په هيله د خپل شعر په بڼ کې دې بې مېوې نيالګي کېنوي او بايد د هغه چا په شان هم نه شي چې د اوبو په ډکه وياله کې د تېريدلو لپاره يوازې څو لوټې وغورځوي او يو ځلې پرې تېر شي خو د دويم ځل لپاره نه د ده په درد وخوري او نه هم د نورو لارويانو!

په هر حال مهمه خبره دا ده چې د الفت (جانان) دغه کار د ستاينې وړ بولم او د نېکو هڅو پلوي يې کوم.

په درنښت

شرافت نيازی

۱۴۰۲/۳/۲۰

لغمان، افغانستان

(c) ketabton.com: The Digital Library

په جانان څو کرښې

(یوه ځولۍ د ګلابونو) د جانان د شعرونو هغه ټولګه ده چې د شعر له ګلبڼ څخه یې د بیلابیلو شاعرانو غزلونه راټول کړي دي دغه شعرونه چې تاسي یې په دې ټولګه کې لولئ ښایسته په زړه پوري او نوي دي تاکنه یې غوره ده په لوستلو به یې پښیمان نشی.

هغه څه چې زه یې باید ووایم.

جانان که له عمره کوچنی دی خو زه په کې داسې لوی خویونه او ستر صفتونه وینم چې په ډېرو لویانو کې نشته د اوچت فکر خاوند دی د فکر زاویه یې لکه سمندر ډېره پراخه ده

ما چې د ده دغه راټولونه ولیدله په دې پوه شوم چې د ده راټلونکی بریالی دی د جانان جرات ته مې هیله پیدا شوه چې په دې سختو شرایطو کې او په دومره کم عمر دغه راټولونه کمپوز دیزاین په خپله کول یو ډول بیل لیاقت دی جانان به د علم په ګلبڼ کې لا نور هم لکه ګلاب وغوړیږي او خوشبوي به یې تر نورو وګړو ورسیږي.

د ژوند په ټولو چارو کې د الله (ج) له درباره څخه ورته د اوږد عمر او د لا ډېرو بریاووغوښتونکی یم.

په درنښت

سیلاب نیازی

۱۴۰۲/۴/۱

لغمان،افغانستان

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلې خبرې

غزل په پښتو ادب کې یو خورا او په زړه پورې ادبي ژانر دی د کمیت په لحاظ کوچنی وي خو ارزښت او اهمیت په کې زیات وي غزل د پیغام رسونې لپاره تر ټولو ښه ژانر دی.

غزل په اوس وخت کې زیاد شمېر مینوال لري لامل یې هم شاید د دغه ژانر په زړه پورې والی وي.

له ډېر وخت راهیسې مې په ډېر ذوق سره د بیلابیلو شاعرانو شعرونه لوستل همدې زوق او مینې دې ته اړ کړم ترڅو د خپلې ادبي تندې د لا خړوبولو په خاطر چې له دغه فورم سره مې لرله د خپل هېواد د ځوانو شاعرانو بیلابیل په زړه پوري غزلونه مې انتخاب او راټول کړل او یو کتاب ګوتې مې ترې جوړ کړه تر څو د غزل د مینوالو مخ ته هم یو څه کېدم چې له لوستلو یې برخمن شي.

هېره دې نه وي دا زما د هیلو څخه یوه هیله هم وه چې زه دې دومره شم چې په کم عمر داسې څه راټول کړم او د کتاب بڼه ولري دا دی خدای(ج) زما دغه ارمان هم تر سره کړ.

ځانګړې مننه له خپل ګران پلارجان او خوږې مورجانې دوې ته به دا کمه وي زه که هر څومره توري او ادبیات راټول کړم له دوې پرې مننه وکړم او حق یې ادا شي همدغو راته د ژوند کولو طریقه زده کړه د لومړي ځل لپاره یې قلم او کتاب لاس کې راکړه او خپلو زده کړو ته یې وهڅولم د ژوند په ټولو چارو کې راسره اوږه پر اوږه تللي او هیڅ یوې ستونزې ته یې یوازې نه یم پریخې نړی نړی مننه ترې کوم.

ځانګړې مننه له شرافت نیازي څخه چې د دغه کتاب بیا کتنه یې راته په ډېرې مینې وکړه

د دې کتاب د پوښتې له جوړونکي خپل ګران ملګري ورور سیلاب نیازي څخه چې په مرستو او مشورو یې دغه کتاب (یوه ځولۍ د ګلابونو) تر تاسو در رسیږي ترې یوه نړۍ مننه کوم.

نور مو تر منځ نه خنډ کیږم دا تاسي او دا هم (یوه ځولۍ د ګلابونو)

الفت جانان

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

رو رو مې وڅـــودېـــده زړه لکه غنم درپسې
ببـــرته راســتون شه ليونيه کنه مـرم درپـسې

چـې بـــه خـفــه شــومه او لږ بــه راياده شولې
څـــــه ليونتوب و تـر کابـلـه به راتلم درپسې

خواږه غږونه خو د اوس هم په واټساپ کې ساتم
بار بار يــې اورمه بار بار ځان ځوروم درپسې

بـــاور دې وشـــه چـــې د کله په کوڅه تېرېږم
دشپې نــاروغــه شـمــه ويـنـې تـويوم درپسې

چې ځې خو ځه کنه فطرته راته ولې ګورې
نـه درتـه غـږ کـــوم او نه اوبه شيـنـدم درپسې

ادريس فطرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د دوو سترګو په تاوان به درته وغږېږم
تصویر مې څه کوې په ځان به درته وغږېږم

څنګه یې چېرته یې لالیه زندګي څنګه ده
پوښتنې مه کوه چې وران به درته وغږېږم

ناست انانسره زما شعر واوره لامل څه کوې
سلګۍ سلګۍ ارمان به درته وغږېږم

ته صبر زه له مستو بنګو بېرته زر راځمه
په فرایضو او ایمان به درته وغږېږم

زما قمره له ما لرې یې که وخت راغی نو
په موسیقۍ او یا قربان به درته وغږېږم

شاهد قمر

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

پرې تـــړل شوی وم اوجود کې به مې اور پېدا شو
ما چې به زور کړ په زنځیر کې به هم زور پېدا شو

چــې وو تـقــوا کــې یــې لـقــب د فـریـښـتې ګڼلی
یاره د داسـې سـړي جیب کــې دې انـځـور پېدا شو

سـتـا پـه یــوه نـظــر لـیــدو دومـره خوشحال شومه
ته وا د دولـسو بـې وروره خـویـنـدو ورور پېدا شو

یــاره را دیــخـــوا هـغـې ورځې نـه چې ته پېدا شوې
د محبت مرض وبـا شــو کــور پـــه کـــور پـېـدا شو

بــخـتـیـاره غم هـم د ګـیـاه غــونــدې خــاصـیت لرلو
مـا چـې د زړه لــه ځـمـکــې وریبه بیا نور پېدا شو

بختیار نیازی

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

بــــد یــې مــــه ګـــڼـه ولا د زړه لـه درده راغلـــه
زمـــا پـــه خــولــه درتـه ښېرا د زړه له درده راغله

بــلا دې واخـلــمـــه حـــېـــرانـــه راتـــه ولـــې ګوري
په ماتو شونډو مې مـــســکاه د زړه له درده راغله

زما غزل کې د هـنـــر رنـــګـــونـــه مـــه لـټــوئ
یوه څپه وه چې پـــه مـــا د زړه لـــــه درده راغــلـــه

زه خو یوازې یـــم د چـــا پـــه زنـــګـانه یې توی کړم
په سپین رخسار مې اوښکه بیا د زړه له درده راغله

کــریـمـــه ژر بـــه مـــې خـنـــدا باندې را وژباړله
چـــې پـــه مــحـفــل کې به ژړا د زړه له درده راغله

<u>کریم سلطاني</u>

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چې خپــل ځان وګوري او بيا د عشق غمونه سږی
ژونــدی وي پاتې بس د خدای(ج) په قدرتونو سږی
هرڅوک هر وخت کې بدليدلی شي احتياط په کار دی
پـــه ځــان پسې بايد چې روان نه کړي پلونه سږی
مــيـنـــه بــس دا ده مـعشوقې ته چې ګلاب ورکوي
پــه ځـمـــکـــه ولـګـــوي دواړه ځـنـګـنـــونه سږی
غـــــمـــيزه دا ده درک کــوي غلطفهمي شـــوې وه
خـــو نـــاســـت وي بــيـا هم منتظر وي کلونه سږی
ســـتــــا غزل څه دی خو يا سترګې دي يا زلفې زما
هــمــيــمـــه داسې بـايد نه وي بــې مضمونه سږی

حافظ هميم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

حــق مــې اده کــه او بیــا وګـډېـږه
مــچـــــه راکــه او بــیـا وګـــډېــږه
د ژونـــد تــر ټــولو زبردسته صحنه
جــانــان پــه خولا که او بیا وګډېږه
شپه نیمايي ده هله زړه مې تنګ شو
کــوټـــه رڼـــا کـــه او بیا وګډېږه
ګیلاس په خــپــلو لاسو ډک که راته
ما په هوا کـــــه او بیا وګــډېـــــږه
ډمې اول دې د زړه حـــال ووایـــــه
ټـــــول په ژړا کـــه او بیا وګډېږه
که ورکتی نــشــې شــرمېږې ترېنه
یــرغــل ته شـــاه که او بیا وګډېږه

یرغل

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ژوند د لالي تازه پوستې کړی انځور
جنګ د جــانــان ناځواب کړی مسج

ژوند د زلـمــي په خپله خوښه واده
جنګ په مـیـینه جلکۍ بنه راوستل

ژوند د لالي پـــــه غاړه لاس اچول
جنګ د جانان مړي ته سر شوکول

قدرت الله درمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د ژونــد شیبـــو ته په سلګو پاتې یم
ویښه په نیــمــو نیـــمو شپو پاتې یم
اوس دې په ډک محفل کې نه ستایمه
اوس له ســنـــدرو لـــه ټپــو پاتې یم
مودې شوې لرې له هــمـــزولو یمه
مودې شوې بیله له غونچو پاتې یم
لکه دېوال کې ځـــړېـدلی انـځــور
دغسې چپ لــکــه تــابـلـو پاتې یم
ستا د راتلو وعدې کــاذبــې شولې
زه انـتـظـاره له کـلـــو پـاتـــې یم

ملالۍ کلیواله

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

تــاتـــه دې هـغـه کـور مبارک وي څو څو وارې
مـــاتــه مــې مـعـلومــې دي د ژوند لپاره لارې
زه درپـــســـــې خـــپـلـه ځـــوانــــي نـــه بـــربادوم
زه مخ ته دې ښه شه یارو ولــرې ښــې چــارې
زغم نه خبره وتې یاراني زړه دې راخوړین که
خیـــر دی نـــور ودرېـــږه د خـتـو تیــږو بارې
تل خـو به دې دا ښایسته سمبال درسره نه وي
خدای(ج)به دې په مخ زخې پېدا کړي ګنهګارې
ښــه نـــو چـــې د بـیـا لـیـدلو هیله دې هم نشته
ولـــې تـــه قــمـــره د لاســـونـــو ګوتې شمارې

شاهد قمر

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

هغه کافره اوس غرور په خــــپل جمال کوي
نه يې خبر راځي نه زنګ او نه مسکال کوي

لکه ګــلاب بانــدې پـرېـوتی شبـنم دغســې دی
د هغې مخ بانـدې څــوانــکې څــه کـمال کوي

هم له سيالۍ پاتې هم مينــه مې له لاسه اوځي
غربـت پـه مورږ بـاندې کانـې لکـه دجال کــوي

په تګ دې ستا ليونی شـو درپسې سم ليـونی
پـه نـه خـبـره له هـر چـــا ســره جـنـجال کوي

ولې يې بيا هم په خپل زوی زما نامه کېښوده
فطرتــه ولــې نـــاروا زمـــا پـه حال کــوي

ادريس فطرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

پـــرې پـوهــه نـــه شــم چــی ټپه که کلبمه ولیکم
خـــو یـــوه زړه تــه ښـــه درنه شان صدمه ولیکم
په تا وېریـږم چـې پنـــځ ډزې بـه دې وخوري رانه
زه په مـنــګـي خو به دې سل ځـله نــامـــه ولیکم
سیتار به غوږ شي له مطرب به ټول راګونه هیر شي
کــه ورتــه زه د شــنـو بـــنــګړیـو مې نغمه ولیکم
زه دې پــه نـــوم بــاندې یادېږم تری تم شوې چېرته
وایــه چـــې مـښې تـه اوس پیـل کــه خاتمه ولیکه
د بلیـنـــډې د ژونـــد مــلــګــریــه انتظاره! وایه
درتــه زه پــای او کــه لا نـــوره ادامـــه ولـــیــکم

بلینډه بدرۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

لــکــه د چـا چې وي څو غبرګ سکني ورونه ولاړ
داســـې کــتـــار راتـــه اشنا وي ســـتا یادونه ولاړ

د خورو زلــفــو دې ســـرخـــي له اننــګو اخستې
که شنو لوګو کـــې دي جـانانه ســره ګـــلونــه ولاړ

په سپـیـنــو واوره کـــې داشنه نښتر ولاړ دي اوکه
که مې دی یار په غـونــډه زنــه دي خـــالونه ولاړ

سولې! راځه نور دی لاسونه رانه تاوکـړه خیر دی
ســولـــې! راځــه زه دې راتـلـــو ته له پرونه ولاړ

ضرور به ورسیږي خپل مـنــزل ته ځکه چې اوس
شـــاهــده تـــاتـــه پـــه دعـــا دچـــالاســـونه ولاړ

نصرت الله شاهد

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

اخـلـمه نامـه پـه خـولـه بیماره د وطن
پـاتې شوه سـنـدره اوس قـراره د وطـن

تندر مو نـېـولـی رانـه لـمر دی د رڼا
جهل ته مـو خلاصه کـړلـه لاره د وطـن

ګـرځـوم یې داغ په زړه،یادونه زورور!
ځـنـګه شـوې تالا رانـه چـناره د وطن

بس ختمه دې په دې وې کیسه یاره د وطن
اوس نه کوي ګلونه هـغـه خاوره د وطـن

نصیر اتل

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ژونـد دومـره نه شو تم چې واخلم په کې سا کېنم
لکه شـبـنــم اوبــه د ګــل پــه شان کینم
دا ستا د نه شتون ارمان هغه وخت دوه چنده شي
دوه نفري څوکۍ وي زه پــه کــې تنهــا کـبـنـم
داسې به وشي چې نظر ســتـــا په دیدن موړ کړم
ته واه ممکن به وي چې ستا په څنګ کې بیا کېنم
بـیــا مـــې د ورک مـنـــزل پـــه لوري تکل دی
که اجازه وي څـــو شـېـبــې به دې تــر خوا کېنم
زما یاران چـــې د دنـــیـــا په باب غږیږي نو زه
کــریــمـــه غـلـــی یـــو بـغـل تــه په ژړا کېنم

<u>کریم سلطاني</u>

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زمـا شــوخــي پــه ما کې چغې وهي
وخته خاموشه هـديـره دې کــړمــه
ژوند خو مې ټول له بدرنګيو ډک دی
نو څه که ښه ډېر ښـايـسته د کړمه
لرې په کومــو سـترګـو ګورې راته
پرون دې هـېـر شو چې خپه د کړمه
له شنو کـمــرو ســره سر وهـمـه
د عــشـق د غــره د سر ټېه د کړمه
څنګه له پـامـــه دې راوغـورځېدم
مــيــده مــيــده لـکــه شيشه د کړمه
د ښـار پــه هـر ســرې د وپـېـژنــدم
د ډېـرو خـلــکــو نـنـداره دې کړمه

ملالۍ کليوالـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

حس کوم يې نه چې زه په د نيا شته يم
غورځولی دې له فکره که له زړه يم
نيمه خوا دې له بسته دربـاره راغلم
دومره صبر دې راکړی چې پرې ښه يم
زه خـو ستـا بـه ململې سترګو باچا يم
بې تا څه مـې دي غزلې او څه زه يم؟
يو ځل ايښی مې داستا په اوږه سر وو!
لا تـر اوسـه په هـمـاغه ګوټ نشه يم
ژوند مې خوړ لکه انګور چې د ميزان دي
زه مـيـن چې په سنـدرې په تـپـه يم

نصير اتل

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ســـت بـــه ورتـــه نـــه کـــوې چې ځي توره بلا پسې
نه ارزي چې پاڼـې پـــاڼـــې ولوبـــږي له چــا پسې

پــام يـــې پـــه سـنـدرو باندې هم نه ځي په بله خوا
زړه مې نن خپه دی ســـتـــا د شـــونډو په خندا پسې

تـــبـــرې بـــه شـــي دغـــه زهر زهر د بيلتون ورځې
تورې شپې که هر څومره اوږدې شي وي رڼا پسې

رســـم بـــه ضـــرور تـــر خـــپـــل مـــنزل باوري يم
مورې چې داستا سپېڅلې لپې وي پـــه مـــا پـــســې

ولـــې دې د ژونـــد پـــه نـــيـــمايي لار تنها پرېښودم
شه مې د دې مات زړګي ازار کـــريـمـــه تـــا پـــســې

<u>کريم سلطاني</u>

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

کامل مې دا چې رنګ په خپل جمال مې کړ غزل
پښتون مې کړ په خوی لکه خوشال مې کړ غزل
په شر نګ مې پې راويښې کړ کابل کې دورخانۍ
رښتيا ستا مخور سـره چـــې سيال مې کړ غزل
څه ياد په نو ساتي د تـــورو غرونو شين خالۍ
سوچه چې پر حـيــــا نو مـــالا مال مې کړ غزل
ټپې د ملالۍ مې پــکې نقش په زرين خيال کړې
(ايوب)مې کړ غـــزل اوهـــم (ابدال)مې کړ غزل
چې رنګ مې د بدرۍ ورکـــړ پـــــه تاو د بلينډې
ايله بس په خپل خوی او په خپل خيال مې کړغزل

بلينډه بدرۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زما يې خرپ د خولې خوښېږي په خرپا دې ښکل کړي
مــا ښــکلــوي کــنــه مــاشوم دې واخلي دا دې ښکل کړي

بيــا دې پــه ټــول عــمــر پــه چای کــې چينی نه اچــوي
خو داسې چل دې يوه ورځ وکوي چې تا دې ښکل کړي

بيا يې هــم خــاپ د خــولــې وي پاتې ستا په سره اننګي
چې تــا پرې هر څو تاکيد وکړې په حيا دې ښکل کړي

تــنـــده ددې ســـړي ده هــيـــڅ نـــه مــاتيدونکې تنده
پنځوس مــچــکې يې اخيستي وي او بيا دې ښــکـل کړي

ســتـــا د راوړلـــو لـــه خـــوښـــۍ نـــه پـــه مننې بختيار
د مور لاسونه خو دې ښکل کـړي د نيا دې ښــکـل کړي

بختيار نيازی

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

شــومــه پـه دواړو سترګو وړوندهغې جینې پسې
شـــګـــې خـــو خـــامـــخـــا بـــادپړي په سیلۍ پسې
د پارک په منځ کې یې ماشــوم لاس نه نیولی وي
سوړ اســـویلی وکـــړي له ډېـــرې مایوسې پسې
زه اوس اکـــثـــره تـــنهایي کې د خدای(ج)ذکر کوم
اوس خـــپـــه نـــه یـــمـــه پـــه تـــېـــرې زنـــدګۍ پسې
سترګې مې هغه سې په خپل پرهر کې ښـخـې دي
لاس مې همغه ســـې پولـــۍ پـــولۍ پسې
چې ښه خبـــر یـــې ډاډه ژوند د مرګ بل نوم دی
بـیـــا ولـــې پـــړمخـــې نـــسکـــور یـــې شبوګۍ پسې

هدایت الرحمن ډاډ

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دې پـــسې مــه ګرځـــه چــې بیا یې څه رقم راوستې
اوګـــوره څنــګــه یـــې د مـینـــې په موسم راوستې
د یـــار مــاشــومـــې مـیـنـــې څه په ناز مې وپاللې
پــه پـــالـــې پـالـــې او جار جار مې په قدم راوستې
رواجــه ومـــې ښــه بـیـا یــار تـــه ورغاړې وتم
غروره ومې بـښـه تـــه مــــې ورتــه کم راوستې
پــه مــا کـــه هـــره نخـــره وشـــوه په تا هم وشوله
زه که په هر عذاب کې ګیر شوم ته مې هم راوستې
نـــن مــیــکـــده کـــې ســاقـــي وویـــل ابهامه یاره
ګوره اخېر هم د چــــا یاد او د چـــا غـــم راوستې

وصي ابهام

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د زړه بـیـلـلـو ګـنـاه چـا کــړې ده مـا کړې ده
زړه ســره دا نـاروا چـا کــړې ده مـا کړې ده
زه د دې دور له سـیـتمه تـنـګ راغـلـی یمه
ګنې خپل ځان ته بنېرا چـا کـړې ده ما کړې ده
راته یې وخندل زړه مـې ورسره کـړو لاړه
داســې کـمعـقله سـودا چـا کـړې ده ما کړې ده
اوس یې په سپینو مړوندونو باندې خوب څوک کوي
او پـسې شپه ورځ ژړا چـا کړې ده ما کړې ده
د انقلاب په سختو شپـو کـې هـم د زړه له زوره
ارمانه کړس کړس خـنـدا چـا کړې ده ما کړې ده

خالد ارمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

پــه ځــان ډاربــېږي هــم او پــټــه لــه بــارانــه شـي
راتــه راوګــوري پــه يــو دوه کــې حيـرانـه شي

پښتو دې سر وخوري پښتو باندې دې خاورې واوړي
مـيـنــه د تـا وي او د بـل چـا کـور ودانــه شـــي

کـــه پـــه هـغـې کـېږي او هـغې باندې غم راځي
په مـا دې راشــي او پـه مـا بــاندې دې ورانـه شـي

ولې يـې نه سړي تـه خـپله پـښو تـه وغـورځـوو
ښکـلـو تـه ولـــې سـلامـت زړونـه ارزانـه شـي

فطرته تم شمـه کـه ګـونـدې راتــه غـېږ وکــوي
خو دا خـپـل زوی لـه لاسه ونـيــســي روانــه شـــي

ادريس فطرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

خــــیـــال کـــې مې تل اوسي او زړه ته مې هم لار کوي
دا ځــیـــنــې خـــلـک په مـا څومره سـخت ګــوزار کوي

د خـــپل وجـود د هـــرې هیــــلــې په مـــرۍ غلې شي
مــجــبــور پــیـغـلـه چې د خــان په کـور کې کار کوي

هــغــه دې خـــپــل نازونه وشمیري هومدومره به وي
څــوک چــې زمـــا په زړه داغـــونه ګورۍ شمار کوي

خدای (ج) خبرکوم دردیې مجبوره کړ په دې چې هغه
پــه ســیــنه لاس کـیـږدي پـــه مـــا چـــی کله وار کوي

هــســـې نه بل یې درنه خپل نه کړي بې لوظه به شې
شـــــاهـــد لـــه څـــومـــره جــانه تــاته انتـــظار کوي

نصرت الله شاهد

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دوکه بازي د دروغجن عشق د کیسې نه پس
هیلې مې مړې کړې له دې لوې ډرامې نه پس
درپسې ویلې شوم څـلـورو خواو ته ولوېدلمه
شمعه خو حتماً ویلې کـېـږي له لمبې نه پس
هر انسان وي تر خپل مطلـبه درنه بېرته ځي
زما قسم دی نور زړه نه تـــړم له دې نه پس
اوس هم همغه سې جنت په خـــوب کې وینمه
یمه همغه ســې ویـــده سـتـا د اوربې نه پس
چې شبوګۍ نـــاروغه شوې ده زه هم بنه نه یم
زړه مې مات شوی دی ډاډیـــه له هغې نه پس

هدایت الرحمن ډاډ

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

له تانه وروسته مې که ورځ ده او که شپه ده والله
یــوه بــې ســوره تنــهايي په کې خوره ده والله
یاران مې وپـښتي چـــې اوس د زندګي څنګه ده
زه هم په مات زړه ورته ووايمه چې ښه ده والله
زما د زړه د مــاتــولـــو اداء هــر څوک کوي
خو ته دا ومنه چــې ســتــا په شانـــي نه د والله
له حده واوښتــو د ژونــد او روایــاتــو جـبر
ملــګــريه نـــوره مــې تمــامه حوصله ده والله
تا په کتاب کې راته ایښي ګـــل ته اوس هم ژاړم
او راته يـــاده ده ستا يـــوه وعـــده ده والله

وصی ابهام

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چرته لاړ شــمــه پـــه یو دوه کې حیران وم
پــــردی ښـــــار وه پکې ځکه سرګردان وم

یـــو ډبـــره بـــه وم ایـــستـه به پـــرته وم
ښـــــه بـیـغــمـه به له هیلو له خپګان وم

دجـــانـــان غـمـــه تـــا ولـــــــې ووژلـــم
دجـانـــان غـــمـــه کـــافـــــر نه مـسلمان وم

خـــلـــک یـــارپـــسې نشه کړي خودکوشي کړي
زه پـــه خـــپـلـــو انـــدامـــونـــو مـــهـــربان وم

داسې ړنګ نه ومه څنګه چې مړ ومه ګوهره
او پـــه خـــپـلـــې جـنـــازې پـــســـې روان وم

ممتاز ګوهر

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

لکه د فلـــم ادا کـار ځومره د ښــې وکــړې
څه په هنر او چل دې څه رقــم دوکـــې وکړې

هلته واده دی دلته زه له ډېره درده مــرمـــه
څه ناروا وې اوف د فـلــم دې صحـنې وکړې

مــا لــه اولــه هيڅ د بل مخ ته هم ونه کتل
تا لکه ډمې بې حــســابــه يـــارانـــې وکــړې

هـغـه يــو زه وم چې په تاپسې مې ساه وتله
تا په بې غمه زړه د بل غېږه کې شپې وکړې

فـطـرتــه مـــا د خپل جسد جنازه خپله يوړه
ما يې واده کــې ښــه ګـډا وکــړه ټپې وکړې

ادریس فطرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

عقل سود په سود سودا ده خو د زړه کيسه جدا ده
کـــه روا کـــه ناروا ده خو د زړه کيسه جدا ده

هـغـه ژاولې په کړس ژوي زه کرل ريبل کوومه
کـــور ودانه د بل چا ده خو د زړه کيسه جدا ده

ته خبر په بې خبريو څوک به څومره ګنهګار وي
خدايه ږيره خو زما ده خو د زړه کيسه جدا ده

د حـيـــا په زنځيرو مې خپل زلمي هوس تړلي
ښه پوهېږم چې ريا ده خو د زړه کيسه جدا ده

پله هر څومره که تېز شي تر قمره نه رسيږي
تا سره د قام سودا ده خو د زړه کيسه جدا ده

عبدالمجيد پل

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

لاسونه د غربت يې تر ګريوان راغلي دي
بازار ته يوسف مخي څه ارزان راغلي دي

په زخم مې چړې وهي او مالګې دوړوي
خبر شومه هغې ته ريباران راغلي دي

په ژوند کې مې د داد او د پوښتنې هيڅوک نه وه
اوس مړي ته مې دوه زره ياران راغلي دي

ته صبر چې لېږ مينه د هغې کړمه پرې ماته
ته صبر زموږ کور ته يې بچيان راغلي دي

له شونډو نه يې غاښو کې پترکي بيلومه
خواره واره يې ما باندې زلفان راغلي دي

فطرته زړونه هر چا د ښايسته و ښار ته يوړل
سره له خپلو زړونو په تاوان راغلي دي

ادريس فطرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ټول وجود مـــې داسې زېړ لکه د مړه شو
د نـــاکام محبت یـاد مـــې را په زړه شو
نـــاګـهـانه مـې نـــن درد په زړګي راغی
نــاګـهـانـه مې نــن پـام ستاســو په ور شو
خو ویــل به دې چې خدای(ج)دې لیونی کړه
لیونی شــوم زړه دې یخ شو زړه دې ښه شو
هـــره هـیـله دې نـصـیـب درته زندۍ کړه
یو ارمان دې هم زړګـیـه پـوره نــه شـــــو
بـیـا لـــه مــا خـخه چـــا دا پوښتنه وکړه
پل خو اوس اوس تاسره وو چې اوس څه شو

عبدالمجید پل

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

روژه ته مه نـیـســه فـرض نـده په وږو باندې

ملا به دې ماتــه شــي غـر مـه اخله اوږو باندې

دبرات شــپه سپینه سپوږمۍ زمونږه دواړودیدن

پــنـــځـــلـــســمـــه راخـتـلـې پــه کــورو بـــانــدې

په نوي کال کې دسخي صاحب زیارت ته که تلې

څـــو نـظـرمـــات خالـــونه ګـده پـــه اننګو باندې

ممتاز ګوهر وۍ زه بــغـیـر له تا ژونـد نشم کوی

درته قسم خورمـــه پـــه ټـولـو سپـــارو بـانــدې

ممتاز ګوهر

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

په دې دومره ډېرو خلکو کې بې یاره
زما حق دی چې له ژونده شم بې زاره

وخت په داسې ځلور لارې ودرولی
د منزل په لوري نښته یوه لاره

چې د جونو د تعلیم په قدر پوه شي
خدای(ج)دې ستا مېرمن ناروغه کړي سرکاره

مخ دې ونیسه په لپه کې وګوره
هسې خوشې دې بدنامه کړه هنداره

لکه ته وطنه زه داسې ګرنګ کې
هیڅ څوک لاس نه راکوي د خدای(ج) لپاره

د یار فکر سړی سمې خوا ته یوسي
د ژوند فکر سړی وباسي له کاره

ستا په لټه کې د کلي نه تر ښاره
راغلم چېرته یې زما د مینې یاره

<u>عبدالمجید پل</u>

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

څـــومـــره ګـــمـــنـــامې او بدنامې مې نغمې پـــاتې شوي

د ژونـــد پـــر مـــخ مې خود بي زوقه افسانې پـاتې شوې

لــه نـــزاکــت يــي د نــمـجـنو ســتــرګــو چوپه شومه

ورتـــه پـــه زړه کـــې مـــې بلها بلها قيصې پـــاتې شوې

اوس هـــاغـــه نـــه يـــم د دوران مې هسې پـاتې داستان

په مــثـــالو کـــې يـــې يـــواځـــې نـــښـــانې پاتې شوې

اوس په چـيـنــه کې څوک مسکۍ او څوک ژړغونې وايي

بـــــدرۍ واده تـه دې د ګـوتو په شمار شپې پـاتې شوې

<u>بلينده بدرۍ</u>

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ښه مې پرې خوشحاله کړ خپل زړه باران ته ايښی وو
څـاڅـکـي مــې دې تېر يو بارانه باران ته ايښی وو

ساه مې يې زړګی مې يې ځيګر مې يې او تن مې يې
دا لــفــظــونـــه چـا پـــه كـاغذه بـاران تـــه ايښي وو

ولـــــــې دې لـــرلـــه د هــغــې نــه د اظهار تمه
ولې کـاڼـي تـا د پـورې غــره بـاران ته ايـښــي وو

پـــوه شـــوه اخـــر د خـــپـــل نـــاكـام مين په قدر يې
نن يـــې تــصــويـرونه د واده بـــاران ته ايــښـــي وو

ټوله شـــپـــه مـې خوب بختياره سترګو نه په تيښته و
شـــوخ يـــار لګنونه د كاله بـــاران تـــه ايــښـــي وو

بختيار نيازی

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

پــټ مـیـیـن شـــوی یم ژړا کې مې مرۍ بنده شي
لکه یتیم غـــوندې مې ستوني کې سلګۍ بنده شي

چــې مـخــامخ شم ورته یو دم داسې چوپ پاتې شم
لکه د ښکار په وخت ټوپک کې چې ګولۍ بنده شي

زړه مــې ســیـنــه کـــې ورپسې داسې ټوپونه وهي
لکه د دواړو پښو نـــه دام کـــې چې مـرغۍ بنده شي

چې یار را یاد شي باور وکړئ ساه ایستـلـــی نـشم
لکه له چا د حلق په منځ کې چې مړۍ بـــنــده شــي

بیګاه مې خوب ولید په مینه کې په دار زوړند شم
لکه صـــدام پـــه شـــان مې غاړه کې رسۍ بنده شي

ما شګیوال پرهېز اخر مـــیـنـــــه کې داسې ګیر کـړه
لکه په جال او یا په دام کې چې هـــــوسۍ بنده شي

پرهېز شګیوال

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

انــتــظــار بــه دې تر کومې پورې وه کړو
د راتــلــو پــه تــمــه تــمــه دې اوبـــه کړو
کــتــه مــتــه د حــمــزه بابا غــزل یې
ته لا ځــوانه یې او مونږه دې زاړه کړو
د لالـــي پـــه بـــې نــنــګۍ خبــرې کیږي
(موږ به غلي شو غوږونه به کـانه کړو)
ټیــټې ســتــرګــې خــپلو هــیلو ته ولاړ یو
که جنت ته هم ځو بیا به مــیــنـــه نه کړو

ریحان

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

خــوښ مــې ده پــه ټوله پښتونخوا کې یو نفر
غـــــواړمـــــه یـــې هـــره شپه دوعا کې یونفر
سم شوم دجنت له مـیــوه جـاتـــو بـــرخـمـن
کـــلــــه چـــې مــــې ولـــیـــده خـــنـــدا کې یو نفر
مـــال او دولـــت نـــغـــواړمـــه ټول ترې صدقه
راکـــه پـــه څـــلـــور کـــنـجـــنه دونیا کې یو نفر
هـــیـځ نـــه وه د دغـــه کـــاغذي ګـــلاب خــوشبو
اســـې مـــې ســـاتـــه د زړه کـــلا کـــې یـــو نفر
خدای(ج) شاهد ده نه مې وي ګوهره د شپې خوب
کــومـــه ورځ چـــې وویـــنـــم ژړا کـــې یـــو نفر

ممتاز ګوهر

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زمـــا پـــه نـــوم يـې مړه کړه خو په لاره ګډېده
اى دلــتــه يـــو جينـــۍ وه چـــې تر داره ګډېده
راوبه لـــوبـــده مـــاتـــه بـــه شوه نه پوهيږم ولې
چې ستا مخ بـــه يـــې وليده هـــنـــداره ګـــډېـــده
د ورور واده يــــې هـــســـې بـــهـــانه وه د ګډېدلو
هـــغـــه کـــه ګـــډېـــده د چـــا لـــپـــاره ګـــډېـــده
بيګاه مې ســتا له شونډو سره لاړې کړلې تېرې
نـــشـــه مـــې پـــه وجـــود کې تـــر سهاره ګډېده
د دې ډمـــې په سترګو کې څه ډېرې فلسفې وې
دا ډمـــه بـــه ضـــرور د چـــا لـــپـــاره ګـــډېـــده
ريحانه سره غرمه د سرک غاړه وه او زه ووم
خـــولـــه مـــې د تـــنـــدي له انـــتـــظـــاره ګډېده

ريحان

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

اګاهي مې د یو چا پسې کوله
ژوند که چیغه وای، ما تا پسې کوله

چې موړ نه وای، څه ارزان به وای د ښکلي
قران که تکی چا حیا پسې کوله

چې دعا یې سلامت سر و، ساتلی
نن هغې نجلۍ ښیرا پسې کوله

لکه زه داسې برباد مه شه څوک دومره
ځان مې پرېښودم، ما ژړا پسې کوله

اوس مې دومره له زړه لېرې غورځولی
چې چا یاد کړ، ما بلا پسې کوله

نصیر اتل

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زه بې نــامــې شــوم د غـرور له بامه پرېوتمه
دنیا به څه کـړم چې ســتــا له پامه پــرېــوتــمــه
مینې پــه غبرګو وړوند کړم بیا یې تنها پرېښودم
تــه خــو لاس راکنــه د یـــار الـــزامــه پــرېوتمه
ته خبر هم نه شوې خو زه وم چــې فــنا شوم کــنه
زه که یو څو ځاځکي ستا د زړه لـــه جامه پرېوتمه
نور به مــې تــاب د زنـــدګۍ د چـــارو نه درلوده
په بــســتــره کـــې بـــه لـــه تــور مــاښـامه پرېوتمه
له حده زه د ژونـــد له جــبــره سـتړی شـــوی یمه
ښــه شـــوه چــې ستــا غیږې ته ښه ارامه پرېوتمه

وصي ابهام

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

نــه ځــان ته ګوري نه بیا غېږ د بل سرې اوري
انسان چـــې مات شي بیا غمجنه موسیقي اوري
عـشـق زهـرجنه ډوډۍ ما تر ستوني تېره کړله
زه چا درک کړی یمه څوک زما زګېروي اوري
بلکل مېین دی خـــو پـــه مینه کې مات شوی دی
که څوک جکجیت کمار ســـانو هـر ماښام اوري
محفل ته راغله چې زما نوبت د شـعـر راغـلـو
ویـــل یـــې څـــوک د لـیـونیانو شاعري اورې
کـــه شـــبـو نـشـته خـــــو دا ومـنــه ډادیه یاره
چې د زړګي څـــړیـــکې دې ښې سمې سیي اوري

<u>هدایت الرحمن داډ</u>

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زمـــوږ تـــــمـــــه څـــه وي څـــه راسره وشـي
ارمــانونه مــو زمــوږ مـــخــې تـــه مــړه شـــي
ژونـــد د فــلــم وروســتــۍ شــیــبــې تــه ورتـــه
هلـــک مـــړ شـــي جـلــۍ بــل چــاتــه واده شي
دا یـــو زوی یـــې ســخـــت هغې ته ورته شوی
زړه تې جوخت کړمه که ګوندې زړه مې بنه شي
خــیــر پـــه مـــا بـــانـــدې دې ګرده نړۍ واوړي
خــو پـــه هـــغـــې د ان ګــرم بـــاد رانـــه شـــي
ځـــې یـــو ســـوال مــهـربـانـۍ لـه مخې وکړی
چې فـطـرت ابـــدي خـــوب بـــانــدې ویــده شـي

ادریس فطرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ولـــې سـولـوې نـو تـه اورونو باندې ګوتې
مــه کـــاږه د زلـفـو په سـرونو باندې ګوتې

ستا یوه همـــنـــامـــه بـــرنـــامـــه کې غـړوم
اوف لکه وهـــي چې مې زخمونو باندې ګوتې

زه او تــــه بـــه نـــه یـــو ځـــای کېدو ګنې ولا
کش مــــې کړلې ډېرو زیارتـونـو باندې ګوتې

شاهد قمر

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library